

De commissie overweegt dat ten aanzien van de brandveiligheid advies is ingewonnen bij de brandweer. De teamleider handhaving van de Brandweer Stad Groningen heeft de situatie ter plaatse bekeken en zijn eerdere mondelinge advies verwoord in de e-mail van 18 oktober 2010. De teamleider geeft aan wat de achtergrond is van de eis van 5 meter en legt uit dat naar zijn oordeel in dit geval geen sprake is van een onveilige situatie, omdat het gaat om een kleine afwijking van de eis van 5 meter en sprake is van een stalen romp en een verder terugliggende opbouw die ten opzichte van elkaar meer dan 5 meter uit elkaar liggen.

Bezwaarde heeft in een nadere reactie op het advies van de brandweer aangegeven dat de afstand tussen de schepen niet 4,20 meter is, maar 3,50 meter. De commissie is van oordeel dat dit op generlei wijze aannemelijk is gemaakt en overweegt bovendien dat de brandweer op basis van een beoordeling ter plaatse van mening is dat geen sprake is van een brandgevaarlijke situatie.

Naar het oordeel van de commissie is geen sprake van een onevenredige verstoring van de zichtrelatie tussen wal en water. De commissie overweegt hierbij dat het gaat om een geringe afwijking van de eis van 5 meter, die bezwaardes zicht op het water slechts in geringe mate beïnvloedt. Overigens is aannemelijk dat het zicht van bezwaarde zelfs wordt verslechterd indien het schip zou worden verplaatst, doordat in dat geval de opbouw van de Andire vanuit bezwaardes woning zichtbaarder zou worden. Voorts merkt de commissie op, dat de 'zichtrelatie tussen wal en water' (tot het behoud waarvan de 5 meter-afstand strekt) volgens haar een algemenere strekking heeft dan alleen (het behoud van) het uitzicht van een individuele aanwonende, en is met deze afstandseis vooral beoogd om te voorkomen dat, niet alleen vanuit het gezichtspunt van aanwonenden maar ook dat van weggebruikers en andere passanten, 'het water zou verdwijnen achter een muur van woonschepen'. Daarvan is in dit geval echter geen sprake.

Van belang is verder dat verplaatsing van het schip gepaard zou moeten gaan met ingrijpende wijzigingen van de inrichting van de walkant ter hoogte van ligplaats 1011. Gevolg daarvan zou zijn, dat in dat geval looppaden moeten worden verlegd, de bestaande steiger en afmeerpalen moeten worden verplaatst en de rioolaansluiting moet worden aangepast. Hiermee zouden, naar bezwaarde ook niet heeft betwist, aanzienlijke kosten zijn gemoeid. Bij afweging van de belangen van bezwaarde, de belangen ter bescherming waarvan de voorschriften van de verordening strekken en de belangen van de ligplaatshoudster is de commissie dan ook van mening dat het college terecht ontheffing heeft verleend van de afstandseis van vijf meter.

Doordat een ontheffing is verleend van de betreffende eis, is geen sprake meer van een met de Verordening strijdige situatie waardoor er geen grond is voor handhavend optreden.

Volgens de commissie heeft het college dan ook terecht besloten het handhavingsverzoek af te wijzen.

De commissie is ten slotte van mening dat bezwaardes verzoek om vergoeding van zijn kosten van rechtsbijstand moet worden afgewezen. In artikel 7:15, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is hierover bepaald: "*De kosten die de belanghebbende in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken, worden door het bestuursorgaan uitsluitend vergoed op verzoek van de belanghebbende voor zover het bestreden besluit wordt herroepen wegens aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid*". Nu volgens de commissie echter geen van de beide bestreden besluiten dient te worden herroepen, is zij van mening dat artikel 7:15 geen grond biedt om deze verzoeken toe te wijzen.